



ARCIDIECÉZNÍ CHARITA PRAHA



Pomáháte nám pomáhat!

Číslo 10
15. října 2012



**Milí
přátelé,**

z obsahu dnešního Bulletinu bych chtěla vyzdvihnout zprávy, které informují o setkávání. V naší Charitě proběhl den otevřených dveří

pro širokou veřejnost, setkali jsme se se stovkami poutníků ve Staré Boleslavi, zorganizovali jsme velké setkání Charit z pěti diecézí. Těšíme se na setkání s našimi dárci na benefičním koncertě.

Hlavní činností naší Charity je poskytování služeb a pomoci potřebným. Je pro nás přitom důležité

nejen setkávání s klienty, ale i s dárci, s kolegy z ostatních organizací i s veřejností. Jsme otevřeni novým podnětům, které mohou naši práci obohatit.

Věřím, že se při některé z nadcházejících akcí setkáme také s vámi.

Mgr. Eva Hradečná
metodička sociálních služeb

NA SETKÁNÍ CHARIT SE HOVOŘILO O EKONOMICE I ETICE



Zleva: Mons. Tomáš Holub, Karel Štícha, Jaroslav Němec

Na konci září se uskutečnilo vzdělávací a pracovní setkání pro pracovníky arcidiecézních Charit Praha, Brno, České Budějovice, Litoměřice, Plzeň i pracovníky mnoha farních Charit a řeckokatolické Charity. Více než stovka pracovníků měla během třídního setkání možnost získat důležité informace i nové podněty pro svoji práci.

Jaroslav Němec, ředitel Arcidiecézní charity Praha, která setkání organizovala, vysvětluje důvody, které vedly k uspořádání akce: „Charita je jedním z největších poskytovatelů sociálních služeb v naší zemi. Zahrnuje stovky samostatných charitních organizací. Všechny vychází ze stejného duchovního základu, všechny v praxi řeší podobné problémy. Proto je (Pokračování na str. 2)

Pomoc českých dárců inspiruje dobrovolníky v Bělorusku.
Čtěte na straně 6.



21. ročník BENEFIČNÍHO KONCERTU

v Obecním domě v Praze
31. října 2012

Antonín Dvořák: Te Deum
Johannes Brahms: Dvojkonzert
pro housle a violoncello

Rezervace vstupenek přijímáme
na adrese
koncert@praha.charita.cz.

Bližší informace o koncertu
najdete na
www.praha.charita.cz.
Objednávkový lístek
je přílohou Bulletinu.

(Dokončení ze str. 1)

důležité sdílet informace, osobně se znát, spolupracovat.“

Na programu setkání byla řada aktuálních témat, která se práce Charity bezprostředně dotýká. Důležité bylo půldenní setkání se zástupci zřizovatelů Charit, Karlem Štíchou z pražského arcibiskupství a Mons. Tomášem Holubem, generálním sekretářem České biskupské konference. Velký ohlas vzbudily přednášky o kvalitě sociálních služeb a vyjednávání jejich poskytovatelů se státem. Podnětné byly příspěvky o duchov-



ním základu a identitě Charity, kterým se věnoval P. Vojtěch Eliáš, prezident Arcidiecézní charity Pra-

ha. Prostor byl věnován také ekonomickým otázkám.

Mezi přednášejícími byli odborníci z jednotlivých Charit, zástupci Arcibiskupství pražského, ale také například podnikatelé Martina a Jiří Tomáškoví. Všem účastníkům mluvili ze srdce, když řekli: „Spal jsem a zdálo se mi, že život je radost. Probudil jsem se a zjistil, že život je služba. Začal jsem sloužit a zjistil jsem, že služba je radost.“ Díky jejich podpoře se mohlo celé charitní setkání uskutečnit v krkonošské Erlebachově boudě, kterou manželé Tomáškoví provozují. □

**AKTUÁLNĚ
ze Zambie**

STUDENTI I UČITELÉ V ZAMBIJSKÉ MPANSHYE SI S POČÍTAČI ROZUMÍ



Ruce tří desítek žáků osmých tříd na ZŠ Mpanshya při slavnostním ceremoniálu konaném 5. října hrdě sevřely certifikáty o úspěšném zakončení dvoutýdenního počítačového kurzu. Kurz v místě realizovala Charita Praha, financoval jej vládní program zahraniční rozvojové spolupráce a spolufinancovala Tchajwanská ekonomická a kulturní kancelář. Na realizaci se podílela také tchajwanská firma Institute for Information Industry.

Na slavnostním zakončení oficiálně předal zástupce Charity Praha v Zambii pan Aleš Vacek místní škole zbrusu novou počítačovou učebnu napájenou solární energií. Učebna je vybavena patnácti počítači, projektorom a tiskárnou a díky české společnosti eNovation s.r.o. škola navíc získala také dvouleté připojení k internetu. Pan Bornface K. Ngoma, ředitel ZŠ Mpanshya, kterou navštěvuje více než 1300 studentů, hrdě říká: „Naše škola je jediná vybavená počítači na území mezi Chongwe a Luangwa, tj. městy, vzdálenými od sebe více než 300 km.“

Samotný průběh kurzu přibližuje během ceremoniálu lektor Jiří Průša: „Během dvou týdnů se studenti



naučili mimo jiné napsat ve Wordu motivační dopis a životopis nebo vytvořit v Excelu jednoduchý graf. Díky neskutečnému zájmu ze strany učitelů jsme museli rovněž otevřít mimořádné večerní kurzy



pro pedagogy, kteří díky počítačům ušetří čas např. při přípravě testů a nebudou je muset jezdit tisknout až do Lusaky.“

POČÍTAČOVÁ GRAMOTNOST MI PŘINESLA NEZÁVISLOST

Své dojmy z kurzu představila všem také Eunice Lungu, absol-

ventka kurzu, která je zároveň zařazena do programu Adopce na dálku: „Ještě před dvěma týdny jsem nevěděla, co je to počítač, a nyní umím tolik věcí. Věřím, že si v budoucnu díky znalostem práce na počítači budu moci snáze najít zaměstnání a stát se nezávislou.“

Od pondělí 8. října slouží učebna nejen studentům a pedagogům zdejší školy, ale rovněž obyvatelům pětitisícové Mpanshyi a čtrnácti přilehlých vesnic, pro něž proškolení místní učitelé připravují také večerní kurzy výpočetní techniky či internetovou kavárnu. Přemostění rozdílů mezi počítačovou gramotností v různých částech světa tak určitě přinese rozvoj a nové příležitosti také do Mpanshyi a okolí. □

MOZAIKA UDÁLOSTÍ Z ARCIDIECÉZE I ZE ZAHRANIČNÍCH MISÍ



CENA CHARITY ZA ROZVOJ CHARITNÍHO DÍLA

V kostele sv. Tomáše v Praze 1 převzala dlouholetá ředitelka Farní charity Neratovice Miloslava Machovcová Cenu Charity. Cenu uděluje Charita každoročně osobnostem, které se zasloužily o rozvoj charitního díla. Miloslava Machovcová pracuje v Charitě více než 20 let. Stála u zrodu domácí ošetrovatelské služby v devadesátých letech. Vybuodovala rozsáhlou síť domácí ošetrovatelské a pečovatelské služby, kterou provozuje Farní charita Neratovice.



CHARITA PŘEDSTAVILA SVOJI PRÁCI POUTNÍKŮM VE STARÉ BOLESLAVI

Během svatováclavské pouti 28. září se stovky poutníků zastavily u stánku Arcidiecézní charity Praha před kostelem Nanebevzetí Panny Marie. Dozvěděli se o práci Charity v pražské arcidiecézi i v zahraničí. Ochutnali mj. kávu z produkce Fair Trade a koláčky.



DIVADNO V AZYLOVÉM DOMĚ SV. TEREZIE

V karlínském Azylovém domě sv. Terezie proběhlo netradiční kulturní představení, které přineslo hluboký emotivní prožitek těm, kdo se vcítily do životních rolí herců.

Představení „Expertí“ zahráli lidé bez přístřeší. Tvorbě inscenací a veřejných vystoupení ve spolupráci se sociálně vyloučenými lidmi se věnuje občanské sdružení DivaDno.



OTEVŘENÍ MATEŘSKÉ ŠKOLKY V MANGALORE

Novou mateřskou školku pro 150 dětí v indickém Mangalore pomohla vybudovat díky českým dárcům Charita Praha. Děti ze sociálně slabých rodin zde pod vedením řadových sester z kongregace Královny apoštolů zahajují svou první výuku. V Indii se už ve školce děti učí číst, psát a počítat.

MALÝ ÚSPĚCH VELKÉHO VÝZNAMU

Mezi dětmi podporovanými v rámci Adopce na dálku® v Bělorusku jsou i některé obzvláště nadané. Díky tomuto programu mohou svá nadání rozvíjet. Patří k nim i Anastazia Jermak, která v uplynulém roce ve školní soutěži sportovních a společenských tanců obdržela dvě stříbrné medaile.



DEN CHARITY V PRAŽSKÉ ARCIDIECÉZI

Svátek sv. Vincence z Pauly, patrona charitních zařízení, byl oficiálně vyhlášen jako Den Charity. Svátek připadá na 27. září. Arcidiecézní charita Praha uspořádala několik akcí, při kterých veřejnosti představila svoji práci.

Ve vybraných zařízeních sociálních služeb se konal den otevřených dveří. Veřejnost se mohla seznámit například s chodem Domu na pu-

li cesty Kralupy nad Vltavou nebo Azylového domu pro matky s dětmi Brandýs nad Labem. Do Domova pro seniory Mukařov zavítala téměř stovka návštěvníků, mezi nimi žáci ZŠ Open Gate z Babic. Pracovníci pro ně připravili prezentaci a prohlídku Domova, jedna z klientek přednesla autorskou báseň o respektu k rodičům ve stáří.

V Azylovém domě Gloria v Praze 5 – Hlubočepích proběhla v rám-

ci oslav Dne Charity zahradní slavnost. Maminky a děti z Azylového domu připravily zajímavý program pro všechny návštěvníky.

Den Charity letos uzavřel den otevřených dveří a mše svatá v Azylovém domě sv. Terezie. Celebroval ji prezident pražské Charity P. Vojtěch Eliáš. Následovala komentovaná prohlídka zařízení a pohoštění.



DESETILETÉ PRACOVNÍ VÝROČÍ OLGY VLACHOVÉ



Před deseti lety, 1. listopadu r. 2002, nastupovala do Centra pro tělesně postižené Fatima ergoterapeutka Olinka Vlachová. Dodnes pracuje s klienty a zvládá řídit několik sociálních služeb.



Olinko, děkujeme za Tvoje pracovní nasazení i nadšení, s jakým přistupuješ ke své práci. Díky za to, že se nebojíš přijímat nové výzvy. Díky za Tvůj optimismus a pozitivní atmosféru, kterou kolem sebe šíříš. Přejeme jen to nejlepší do dalších let v práci i osobním životě. □

KONCERT POD TAKTOVKOU DIRIGENTA DEBASHISHE CHAUDHURIHO PŘIBLÍŽIL ATMOSFÉRU INDIE

Strhující hudební zážitek prožili posluchači koncertu v Betlémské kapli, který pořádalo 6. října Velvyslanectví Indické republiky. Skladby indických autorů přednesla Komorní filharmonie Pardubice a Pražští pěvci pod vedením dirigenta DEBASHISHE CHAUDHURIHO. Charitativním partnerem koncertu byla Arcidiecézní charita Praha a její program Adopce na dálku. Po koncertě jsme požádali Debashishe o krátký rozhovor.



□ Jak hodnotíte dnešní koncert?

Z uměleckého hlediska jsem byl velice potěšen výkonem orchestru, sboru i sólistky. Díky zvolenému repertoáru se podařilo přinést alespoň část atmosféry Indie místním posluchačům. Měl jsem velkou radost z reakcí diváků, kteří pochopili a ocenili zvukovou malbu každodenního indického života, jež se objevuje ve skladbě Pran.

□ Pocházíte z Kalkaty, kde Charita podporuje 134 potřebných dětí ve vzdělávání. Program jste v Kalkatě osobně navštívili. Jak jej hodnotíte?

Ano, navštívil a osobně jsem poznal místní pracovníky. Mohu říci, že tento projekt opravdu funguje a děti jsou za pomoc velmi vděčné.

Debashish Chaudhuri (1975), indický dirigent žijící od roku 1999 v Praze. Působil v Plzeňském rozhlasovém orchestru, Pražské komorní filharmonii, londýnské Imperial College Sinfonietta, Komorním orchestru B. Martinů a dalších.

□ Jak jste se dozvěděl o programu Adopce na dálku? Proč jste se rozhodl zapojit se?

O Adopci na dálku jsem se dozvěděl zhruba před deseti lety od mé známé Lenky Černé, která byla v té době vedoucí tohoto projektu. Byl jsem velice překvapen, že poměrně malá země jako Česká republika, která je ještě ke všemu tak daleko od Indie, si uvědomila obrovskou potřebu pomoci při rozvoji v různých regionech.

□ Jak vnímáte rozdílnost indické a české kultury?

Hlavní rozdíl spatřuji v přístupu k životu. V Indii žijí lidé každý den

podle osudu, se kterým jsou smířeni, a snaží se, aby Bůh byl spokojen s jejich denní činností a jejich budoucí osud aby tím byl lepší a lepší. V Čechách koncept Boha v denním životě není úplně obvyklý. Každá země má své plusy a minusy.

□ Kde se s vámi mohou posluchači v nejbližší době opět setkat?

Program dnešního koncertu uvedeme 21. listopadu v Ostravě s Janáčkovou filharmonií v nově otevřeném sálu Gong v Dolních Vítkovicích. Věřím, že dojmy z koncertu umocní povědomí o Indii a pomohou k dalšímu úspěšnému rozvoji Adopce na dálku. □

Osobní asistentka – „PRODLOUŽENÁ RUKA“ svých klientů

Dnešní díl seriálu **Profese v Charitě** představuje další důležitý typ sociální služby – osobní asistenci. Arcidiecézní charita Praha ji poskytuje v Praze a v okolí Brandýsa nad Labem. V brandýském středisku pracuje **JARMILA ZŮNOVÁ**.

□ Komu a jak pomáháte jako osobní asistentka?

Pomáhám zejména seniorům, kteří z důvodu různých omezení způsobených nemocí, úrazem nebo prostě z důvodu vysokého věku nezvládají běžné denní úkony (od pomoci s úklidem, vařením, domácími pracemi, doprovody na procházky či do dalších návazných služeb až k pomoci při osobní hygieně). Také pomáhám mladším lidem s tělesným postižením. Ti většinou potřebují



přibližně stejnou pomoc jako staří lidé, mívají navíc větší potíže s pohyblivostí, proto je u nich častěji potřeba pomáhat při přesunech z lůžka na vozík, s oblékáním apod.

□ Jak se vaše práce liší od práce pečovatelky?

Rozdíl vnímám v tom, že jsem spíše „prodloužená ruka“ než někdo, kdo o ně pečuje. Znamená to, že můj klient ví, co potřebuje i jak to udělat. Sám to ale z dů-

vodu svého postižení nezvládne, proto mu s tím pomáhám – dělám věci s ním, ale ne za něj. Jako asistentka se také snažím vést klienty k samostatnosti; tím myslím, aby u vykonávaných činností byli se mnou a sami si je řídili. Důležité je proto dobré naladění ve vzájemném vztahu s klientem a porozumění.

□ Jakou odbornou přípravu musí absolvovat osobní asistent?

Osobní asistent musí mít vzdělání v oboru sociální práce nebo absolvovat šestiměsíční kurz zakončený zkouškou, což je můj případ. Náplní kurzu byly základy psychologie, sociální práce, práva, metody pomoci lidem, první pomoc, zdravotní aspekty práce s postiženými aj.

□ Co vás na vaší práci nejvíc baví?

Jsem vlastně asistentkou už od útlého věku, protože jsem měla postiženého otce, takže mám k této práci blízko. Baví mě hlavně kontakt s lidmi. Mám lidi ráda a ráda jim pomáhám. Vždy mám radost z toho, když vidím, že jsou moji klienti spokojeni ve svém životě, i když mají nějaké zdravotní omezení. □

ZDRAVOTNÍ PÉČE PRO UGANDSKÉ DĚTI V PROGRAMU ADOPTCE NA DÁLKU®

Dítě, které podporuji v programu Adoptce na dálku® v Ugandě, nebydlí poblíž charitní nemocnice v Buikwe, ale v severougandském Nebbi. Je mu také poskytována zdravotní péče?

Ano. Podpora při úhradě výdajů na léčení je nedílnou součástí Adoptce na dálku®, protože ovlivňuje studijní výsledky dětí. V Nebbi spolupracujeme s vybranými zdravotními středisky,

u kterých jsme ověřili, že dokážou poskytovat kvalitní léčbu. To není v Ugandě vždy samozřejmostí. Mnoho klinik, často bohužel vládních, trpí nedostatkem léků i kvalifikovaných lékařů.

Vybrané kliniky poskytují dětem bezplatně léky a ošetření na základě předložení identifikační kartičky. Tyto výlohy následně Caritas Nebbi (místní partnerská organizace Charity Praha) každý měsíc klinikám proplácí. Díky českým dárcům tak



mají děti přístup nejen ke vzdělání, ale i ke kvalitní zdravotní péči.

Před několika týdny jsem se setkala s Jeptherem, jedním ze stovek školáků podporovaných

dárci v Česku. Během období sucha se podobně jako několik jeho spolužáků v důsledku všudypřítomného prachu potýká s oční infekcí. „Otok vždy na pár dní zmizí, ale většinou se každý týden objeví znovu a oko začne svědit, takže při čtení vidím mlhu,“ svěřil se mi jedenáctiletý Jepther. Díky péči lékařů z kliniky Juliana se brzy podaří infekci vyléčit.

*Martina Vohánková,
dobrovolnice Charity
Praha v Nebbi*

AKTUÁLNĚ
z Běloruska

POMOC ČESKÝCH DÁRCŮ INSPIRUJE DOBROVOLNÍKY V BĚLORUSKU

Nové dobrovolnické hnutí vzniká ve Vitebsku pod vedením místní Charity. Mladí lidé se zapojují do pomoci potřebným. V nedávné době navštívili dětské pacienty v oblastní nemocnici.

Dobrovolníci z vitebské Charity si pro svou návštěvu vybrali dětské oddělení místní nemocnice pro léčbu psychických nemocí a závislostí. Cíl akce byl prostý: potěšit dlouhodobě nemocné malé pacienty, přinést jim aspoň trochu z domácího prostředí do monotónně plynoucího času za nemocničními zdmi. Dobrovolníci, mezi kterými bylo i několik účastníků programu Adopce na dálku[®], rozdali nemocným dětem hračky a strávili společně odpoledne plné her a malování.

ZÁJEMCI O DOBROVOLNICTVÍ PŘIBÝVAJÍ

Charita Vitebsk organizuje podobné akce a stále se snaží řady svých dobrovolníků rozšiřovat. Alina Sorokina, koordinátorka z vitebské Charity, popisuje práci s dobrovolníky: „Na prvním setkání zájemce seznamují s dobrovolnickou prací jako takovou a s aktuálními úkoly. Na druhé schůzce již mohou kandidáti vyplnit přihlášky. Ptáme se na jejich předchozí zkušenosti s dobrovolnictvím, na jejich časové možnosti a preference, komu by chtěli pomáhat.“

MĚNIT SVĚT K LEPŠÍMU

Dobrovolnické hnutí plánuje Charita rozšířit také v Hlubokém, ve městě vzdáleném 90 km na západ od Vitebska. Proběhlo zde již první informační setkání. „Cítíme vděčnost dárcům z České republiky a přáli bychom si, aby se láska,



Podobně jako chlapec zachraňující hvězdice si počínali dobrovolníci Charity Vitebsk při návštěvě dětských pacientů.

Po mořském břehu kráčel muž. Pobřeží bylo poseto množstvím mořských hvězdic, které tam zanechal příliv. Náhle muž spatřil malého chlapce, který čerstvě vyplavené hvězdice bral jednu po druhé do rukou a házel je zpět do moře.

„Copak to děláš?“ zeptal se muž.

„Jestli zůstanou na písku, zahynou,“ odpověděl chlapec.

„Ale to je přece hloupost,“ užasl muž. „Jen se podívej kolem sebe – jsou jich miliony! Nikdy se ti nepodaří všechny je zachránit. To, co ty provádíš, nemá žádnou cenu.“

Chlapec se na chvíli zamyslel, jednu hvězdicu přitom držel v ruce. Potom se rozmáchl a hodil také ji zpět do burácejících vln oceánu.

„To, co jsem udělal, má velkou cenu,“ řekl, „pro tuto hvězdicu.“



se kterou pomáhají našim chudým rodinám, šířila dále. Věříme, že dobrovolnická služba, stejně jako každý nezištný skutek lásky, má

velký význam. Je to způsob, jakým se doopravdy mění svět k lepšímu,“ uzavírá Alina své povídání. □

Vydává Arcidiecézní charita Praha, Londýnská 44, 120 00 Praha 2. Tel. a e-mail: 224 246 519, pomocdozahranici@praha.charita.cz (Centrum zahraniční spolupráce); 222 512 401, poradna@praha.charita.cz (sociální služby v pražské arcidiecézi); www.praha.charita.cz. Texty jsou redakčně upraveny. Vychází 12x ročně.